

דקתו כ"ה

כ"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה

כ"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה

כ"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה

כ"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה

כ"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה

כ"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה

כ"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה

כ"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה

כ"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה

כ"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה

כ"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה

כ"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה

כ"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה

כ"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה

כ"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה

כ"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה
א"ה ב"ה פ"ה כ"ה

והי' אלהי ויכל לומר כחששו והכל חיותו שמיאלו
ולכל לומר דמתי' דהס' בקדושי קטנט ואלא איירי בקדושי
שעמו כדקמ' כדרי' ודכי ישמעאל בקדושי קטנט נמי
כמו שכלל למחן הו' קדושי קטנט
דמינה מיימי רב כהנא רחיה דלינה
ממלאת אחר הכנא שערות וקאמר
דבר שאמר אותו לדיק יכל כו' ורש
אלמא ר' ישמעאל בקדושי קטנט נמי
איירי ואלע' די' לפרס למה שאמר (ה)
אוחו לדיק הייט כעין דבר שאמר
אוחו לדיק שהוא אומר בקדושי טעמו
וכתו בלח' מתחמ קדושי קטנט
מ"מ מדקאמר נעמו וגמרו עד מתי
הכח ממלאת עד שכיבו' ב' שערות
משמע דנעמ' ונעמרו לאפוקי מור'
ישמעאל דליכא לומר לאפוקי מדרבי
יהודה דהא רבי יהודה מודה כנבעלה
וחל' נבעלה שרי' בנה מורכב על
כתפה היה ושמואל דסבר כרבי
ישמעאל ואמר בפרק המדר' (כתובת
דף עב:) קדשה על לחלו וכנסה סקס
אפילו נבעל אינה לריבה הימט גט
וכי לית ליה למשאל מתי' דיבעות
(דף כו:) ובפ' המדר' (כתובת דף עב.)
פרין לשמואל מתעניות קובא ומשי
לח' ולא בני לומר דפלגי אסתי
משנה וי"ל דר' ישמעאל לית ליה
מתי' דיבעות ושמואל לא סבר כר'
ישמעאל אלח' קטנט טעמי' אלח'
בקדושי קטנט על סבר כוסיה אלח'
כמתי' דיבעות (דף כו:) דומשאל
דקאן עד מתי הכח ממלאת עד
שכיבו' ב' שערות ובפרק מ' שמת
(כ"ג דף קנ:) קאמר שמואל כדרי'
בדקין למיוליין לאפוקי מדרבי יהודה
וכן מוכח נמי בפרק טעאין (יבמות
דף ק:) דפרין ממלאת מ' קא' וילד
ומשי בקדושי טעמו וכרבי ישמעאל
משמע דקאן בקדושי קטנט סבר
טוסיה ולא בקדושי קטנט לחלבי'
דשמואל איירי הס' והא' דלאמר
שמואל בפ' ב"ש (ספ' דף קנ:) ובמדר'
(כתובת דף עב.) קטנה קלא מלאת
והגדילה וגמרה ועשאל לריבה גט
משי משמע דלינה מקודשם לראשן
מדרביה גט משני הייט מן התורה
אלח' מדרבנן לריבה גט מלאשן
דמסאגדלה לריבה יולא' במילין
כדפרישתי: א"כא' בנייניה ספסות.
וה"ל לימא נמי איכא בנייניה אפר
מקלה דתי' שמעתיאל ומי לה ברב
מלכא א' דרב פפא אמר שמעתיאל
דרב מלכו ויש לומר דה"ק סולח
מתימא רב מלכא ושמעתיאל מ' מ'ן
רב מלכא ויש מ'ן רב מלכו :

דנחלא מעטת היא: כו' רבי' וראוי להיות בן סודר ומורה
משביא שתי שערות עד שיקף זקן. אבל קודם ל' שערות לאו כו'
עונתו הוא ושערה וזקן רחל להוליד והמעט אמר כו' ולא הלאו
להיות אכ: התחתון ולא העליון. תורה אור
לחלו הקפת זקן אמרו כנחמון
שלמטה ולא העליון: ה"ג רבי יהודה
אומר עד שירכה השחור ולי' על
הלבן. כלומר משמר אוחו מקוס
משערות הרכה: ג"מ איש כתיב
בפרשה. (נדרים סו) ולא לא יפתן
האיש הלך קטן לא מלך אבל אשה
מן גדולה מן קטנה: הלכה כרבי
יהודה. שאם לא נא עליה משכיאה
שתי שערות שיכולה לפקוד יסוסי
קטנטיה עד שיכיה הסוסי: שוב
אינה יכולה למאן. דהן בראה הו'
לח' קדושי גמורין גדולה היא ויורה
לקדש עצמה ודי פליג כשלל נעל
לאמר שגדלה פלגי ופסי' לר"מ לא
ממלאת דמין שהגדלה עשה אחת
ולא ממלאת טוב אינה יכולה למחות
וחלו לח' קדושי קמלי: בבתי של
רבי ישמעאל. שהשיאה אמה כשהיא
מלך: ודיא. מיעוט הוא והכי
דרס הוא אשה קממל שקדושיה
גמורין היא דכי לא נאספה אסורה
לבעלה ויש לך חסות שאפילו וזה
שלא כנאום מותרת לבעל ולבעל
ואחו זו שקדושיה קדושי טעמו כגון
ע"מ שאם סן הרי הוא ישראל
וכגון קטנה דלן מעשיה לטוס ואמה
נמי לן כיהה לקדשה: ואפילו בנה
מורכב כו'. דללו יסוסיין הו' לענין
ונת נמי לא מתפקה עליה דעניה
נעלמא היא ולא אמריין נעילות
כנעל משגלה הו' קדושי דקסנר כל
הבעל על דעמ קדושי האלוסיס
הו' בעל ולא נחמין לחזור ולקדשה:
בלשא: מיל: ואפקה. מנבעלה
האחרון שנאשה במילין זה: שתי
שערות שוככות. שיה ארוכות:
שפוחות. ממניין היא כחמות' ואמר
ר' מלכא פליג. הלכה כר"א: בלורית.
ממניין היא: עובד כוכבים הממסר
מישראל כיון שהגיע ללגרות שומט
את ידו ואמריין. וכמה ואמר רב
מלכא עלה ג' אלבעות לכל רוח:
בניה. נמי משנה היא בלן מעמדין
מפני מה אסרו בניהם העובדי כוכבים
כו' ואמר רב מלכא עלה. מפני
שממילין פניין בשומן מור. כל הך
מלחא לא אהר רב מלכא אלח' לפירוש
טעמה דמתמדין (און) שיעורא או
לאוקמי הלכתא אלח' גומות. שפד'.
ואפר מקלה. שמעתיאל דנפשיה היא
ורב פפא ממליך שפוחות לרב מלכא
ואפר מקלה לרב מלכו: קשה בה רבי
חנינא. אי טלקה דקמ' גומות אף
על פי שאין שערות לא לשמטיין
ככוליה הש"ס חד מנה ולאשמעיין
תינוק שהביאה שמיס גומות:

שככות ונראת כמו שירכה השחור על הלבן רבא אמר שתי שערות
המקיפות משפה לשפה א"ר חלבו אמר רב הונא שתי שערות שאמרו צריך
שיהא בעיקן גומות ר"ב מלכו אמר רב אריא בר אבהו ג' גומות א"ע"פ שאין
שערות אמר רב חנינא בר יהודה רב איקא שפוד שפוחות וגומות רב מלכו
בלורית אפר מקלה וגבינה רב מלכא רב פפא אמר מתני' ומתניתא רב מלכא
שמעתיאל רב מלכו וסימנא מתניתא מלכתא מאי בנייהו איכא בנייהו שפוחות
קשה בה רב חנינא מסורא לא לישחמט תנא ואשמעיין גומות אי אשמעיין
גומות היא עד שיהו שתי שערות בשתי גומות קמ"ל דאפילו שתי שערות בנאם אחת ומי איכא כה"ג והכתיב
אשר בשערה ישופני ודרבה פצעי תנס: ואמר רבא איוב בסערה חורף בסערה השבורה בסערה חורף אמר
לפניו רבש"ע שמא רוח סערה עברה לפניך ונתחלפה לך בין איוב לאיוב בסערה השיבוהו ויען ה' את
איוב

והי' אלהי ויכל לומר כחששו והכל חיותו שמיאלו
ולכל לומר דמתי' דהס' בקדושי קטנט ואלא איירי בקדושי
שעמו כדקמ' כדרי' ודכי ישמעאל בקדושי קטנט נמי
כמו שכלל למחן הו' קדושי קטנט
דמינה מיימי רב כהנא רחיה דלינה
ממלאת אחר הכנא שערות וקאמר
דבר שאמר אותו לדיק יכל כו' ורש
אלמא ר' ישמעאל בקדושי קטנט נמי
איירי ואלע' די' לפרס למה שאמר (ה)
אוחו לדיק הייט כעין דבר שאמר
אוחו לדיק שהוא אומר בקדושי טעמו
וכתו בלח' מתחמ קדושי קטנט
מ"מ מדקאמר נעמו וגמרו עד מתי
הכח ממלאת עד שכיבו' ב' שערות
משמע דנעמ' ונעמרו לאפוקי מור'
ישמעאל דליכא לומר לאפוקי מדרבי
יהודה דהא רבי יהודה מודה כנבעלה
וחל' נבעלה שרי' בנה מורכב על
כתפה היה ושמואל דסבר כרבי
ישמעאל ואמר בפרק המדר' (כתובת
דף עב:) קדשה על לחלו וכנסה סקס
אפילו נבעל אינה לריבה הימט גט
וכי לית ליה למשאל מתי' דיבעות
(דף כו:) ובפ' המדר' (כתובת דף עב.)
פרין לשמואל מתעניות קובא ומשי
לח' ולא בני לומר דפלגי אסתי
משנה וי"ל דר' ישמעאל לית ליה
מתי' דיבעות ושמואל לא סבר כר'
ישמעאל אלח' קטנט טעמי' אלח'
בקדושי קטנט על סבר כוסיה אלח'
כמתי' דיבעות (דף כו:) דומשאל
דקאן עד מתי הכח ממלאת עד
שכיבו' ב' שערות ובפרק מ' שמת
(כ"ג דף קנ:) קאמר שמואל כדרי'
בדקין למיוליין לאפוקי מדרבי יהודה
וכן מוכח נמי בפרק טעאין (יבמות
דף ק:) דפרין ממלאת מ' קא' וילד
ומשי בקדושי טעמו וכרבי ישמעאל
משמע דקאן בקדושי קטנט סבר
טוסיה ולא בקדושי קטנט לחלבי'
דשמואל איירי הס' והא' דלאמר
שמואל בפ' ב"ש (ספ' דף קנ:) ובמדר'
(כתובת דף עב.) קטנה קלא מלאת
והגדילה וגמרה ועשאל לריבה גט
משי משמע דלינה מקודשם לראשן
מדרביה גט משני הייט מן התורה
אלח' מדרבנן לריבה גט מלאשן
דמסאגדלה לריבה יולא' במילין
כדפרישתי: א"כא' בנייניה ספסות.
וה"ל לימא נמי איכא בנייניה אפר
מקלה דתי' שמעתיאל ומי לה ברב
מלכא א' דרב פפא אמר שמעתיאל
דרב מלכו ויש לומר דה"ק סולח
מתימא רב מלכא ושמעתיאל מ' מ'ן
רב מלכא ויש מ'ן רב מלכו :

[מסכתין סו]

[מסכתין סו]

[מסכתין סו]

[מסכתין סו]

[מסכתין סו]

[מסכתין סו]

[מסכתין סו]

[מסכתין סו]

[מסכתין סו]

[מסכתין סו]

[מסכתין סו]

[מסכתין סו]

[מסכתין סו]

[מסכתין סו]

[מסכתין סו]

[מסכתין סו]

[מסכתין סו]

[מסכתין סו]

[מסכתין סו]

[מסכתין סו]

[מסכתין סו]